

MOCIÓ PER DONAR SUPORT AL MANIFEST DEL DIA 8 DE MARÇ DE 2019, DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Atès que el proper 8 de març es commemora el Dia internacional de la dona.

Atès el compromís d'aquest consistori i d'aquesta ciutat envers la **vaga feminista** i la visibilització de les reivindicacions i les lluites de les dones.

El Ple, a proposta del grup polític municipal Socialista, amb l'adhesió dels grups polítics municipals de Ciutadans, ICV-EUiA-PIRATES-E, PP i CiU, acorda:

PRIMER.- Aprovar el "Manifest 8 de març. Dia internacional de la dona" per a que sigui llegit en els diversos actes reivindicatius que es produeixin a la ciutat:

MANIFEST 8 DE MARÇ. DIA INTERNACIONAL DE LA DONA. 2019

A la primavera de 1979 es van constituir, a casa nostra, els primers ajuntaments democràtics. En unes poques setmanes es commemora el 40 aniversari.

Per a les generacions joves pot ser una data amb un significat relatiu, van néixer en democràcia i el règim anterior, la dictadura franquista, pertany als llibres o a la memòria de les seves famílies, no a la seva vivència directa.

Però les generacions més grans, les dones especialment, porten gravat en el seu cos i en la seva memòria el que significava per a una dona viure en aquella dictadura.

En un gest quasi de complicitat de la història i gairebé al mateix temps que moria el dictador, el 1975 les Nacions Unides van institucionalitzar el *8 de març com a Dia internacional de la Dona*.

És molt difícil entendre la Transició espanyola sense conèixer la militància política de les dones, que es van passar anys teixint un ordit de reformes legals per aconseguir que els tornessin els drets que els va atorgar la II República i que la dictadura franquista els va arrabassar durant més de 40 anys.

Sortir de l'àmbit domèstic i ser consideres subjectes de drets costar dècades de lluites feministes. Oblidar-ho o ignorar-ho és tan perillós per a les dones com per al propi sistema democràtic.

.../continua

Any rere any podem repassar les estadístiques i comprovar el lluny que encara estem de superar les discriminacions d'un sistema patriarcal històric i hegemònic, podem posar l'accent en tot allò que falta, sens dubte les dades ens situen en la realitat, però aquest any en aquesta ciutat i en aquest manifest anem a intercalar aquestes dades amb les altres, és a dir, amb tot el que 40 anys de democràcia i de polítiques d'igualtat han aconseguit. Ho farem de manera conscient i deliberada per donar-li el valor que realment té.

Si "*cada generació escriu la seva història*" les nostres generacions més joves han deixat per a la història un fet sense precedents a l'aconseguir que el 8 de març de 2018 més de 170 països subscribissin la **vaga feminista**, una aturada global tant de l'àmbit productiu, com del reproductiu, estudiantil i de consum ... i que va tenir a cada país una reivindicació pròpia: treball assalariat, bretxa salarial, treball de cures, femicidis, tracta de dones i nenes amb fins d'explotació sexual, assetjament sexual, inseguretat, avortament, violència de gènere, etc. etc.

Aquest any torna encara amb més força la **vaga feminista** i la visibilització de les reivindicacions i les lluites de les dones i la nostra ciutat forma part d'aquesta onada de mobilització mundial.

Encara és cert que el 80% dels treballs de cura els fan les dones. Fa anys que diferents estudis van posar de manifest que si l'Estat hagués de fer-se càrrec de les tasques de cura i salut realitzades per les dones (de manera gratuïta) el pressupost del Ministeri de Sanitat hauria de triplicar-se.

Una part important dels drets socials van associats a la participació en el mercat laboral: pensions, prestacions per atur, per això és sagnant que es mantingui la bretxa salarial que segueix estant en una mitjana del 24% i que es dispara al 40% quan arriba a les pensions, donant-li a la pobresa rostre de dona.

Aquí estan encara els sostres de vidre, la precarietat en la contractació i les dades de l'atur, aquí segueix encara la major vulnerabilitat de les dones migrades i les treballadores domèstiques a tota mena d'abusos.

Aquestes realitats les tenim aquí i ara, però també tenim generacions joves a tot el món i a la nostra ciutat que estan "escrivint la seva història", dones formades i informades, activistes i líders en els seus àmbits, que davant d'una involució ultra conservadora surten a carrer a cridar prou i fan seu l'eslògan nascut de la Conferència mundial de la dona de Beijing de 1995: "*Si les dones s'aturen, s'atura el món*".

Dones que han aconseguit donar-li la volta a la vergonya i l'estigma de la violència sexual redirigint el focus de culpabilitat al veritable subjecte responsable que és l'agressor, o els agressors.

Dones cuidadores, científiques, polítiques, empresàries, periodistes, esportistes, militars, artistes, policies, agricultores... treballadores a la fi que lideren les seves vides i fan veure als seus amics, nuvis o companys, que això no va de dones contra homes, va de dones i homes contra el masclisme, un sistema depredador que també els oprimeix.

A Espanya, l'educació era catòlica i va estar segregada per sexes fins a 1970. Els anticonceptius van estar prohibits fins a 1978, l'avortament no es va despenalitzar parcialment fins a 1985, la dones necessitaven l'anomenada llicència marital fins a 1981, els fills/es nascuts fora del matrimoni van ser considerats il·legítims/es fins a 1978, la pàtria potestat va ser exclusivament masculina fins a 1982.

En les dècades 1960, 1970 i inicis de 1980 estava generalitzada la pràctica de la Dot una mena de premi o compensació econòmica perquè les dones abandonessin el seu lloc laboral en casar-se i es dediquessin per complet al treball domèstic i de cura.

El 1976 seguien empresonades 350 dones pels anomenats "delictes específics" que eren: l'adulteri, l'avortament i la prostitució. En aquells anys la violació era considerada un delictes contra l'honestedat, contra l'honor.

Aquesta són les nostres referències històriques, aquelles a les que no volem tornar. Han estat els moviments feministes arreu del món i en el nostre país els que han empès i sostingut el progrés de les dones i de la democràcia.

Perquè és impossible desenvolupar la consciència feminista sense desenvolupar al mateix temps la consciència cap als drets humans i la sensibilitat contra qualsevol forma de discriminació que els vulneri, sigui racista, sigui contra les persones LGTBI o sigui de qualsevol altra índole.

Seguim tenint reptes i podem enumerar-los: eradicar la violència masclista, aconseguir la paritat en les institucions, repartir de manera equitativa totes les feines, superar els estereotips sexistes, educar nois i noies en el respecte i la igualtat, eradicar la pobresa, el racisme i qualsevol forma d'explotació humana, considerar que cada persona per només el fet de ser-ho és portadora de drets i deixar d'explotar el planeta com si no tingués fi.

Com a moviment polític i de justícia social, com a ètica de vida el feminisme és un aliat fonamental per encarar aquests reptes.

Com a moviment amb més de tres segles d'història ens dóna algunes lliçons que no hauríem d'oblidar.

La primera lliçó és que podem mesurar el grau de benestar i de qualitat democràtica d'una societat en funció de com tracta a les seves dones, com més garantits tenen les dones els seus drets, millor és aquesta societat en tots els sentits.

La segona és que mai hauríem baixar la guàrdia perquè els drets democràtics són reversibles, es poden perdre - hi ha massa exemples que ho demostren- un cop aconseguits s'han d'exercir diàriament.

Aquest és un dels motius pels quals cada 8 de març tornem i tornarem aquí a aquesta Acollidora, per activar les nostres consciències, reconeixent els reptes que ens queden però en la plena confiança que les noves generacions superaran alguns en escriure la seva pròpia història.”

SEGON.- TRASLLADAR l'acord anterior a les entitats feministes i grups de dones de la ciutat i a les entitats del Consell de Ciutat.

Això no obstant, l'Ajuntament Ple, acordarà el que consideri més adient.

Portaveu PSC-CP	Amb l'adhesió CIUTADANS	L'Hospitalet, Amb l'adhesió ICV-EUiA-Pirates	Amb l'adhesió PP	Amb l'adhesió CiU
F. Belver	M. García	A. González	S. Esplugas	J. Monrós